

der vil kunne komme mange Indvendinger og Indsigelser mod disse Forslag. Jeg tror overhovedet, at det er umuligt at fremsætte noget som helst Forslag om ny Skat, der ikke straks vil kunne mødes med Indsigelser og til Dels med begrundede Indsigelser. Skønt det maaske er underligt for en Finansminister at sige, vedkender jeg mig den Anskuelse, at jeg kender ingen andre ideale Skatter end de Skatter, som man ikke betaler. Naar som helst man har at udrede Skat, og i Særdeleshed en ny Skat, kan der altid paapeges Ubilligheder og Urimeligheder. Det kan ikke være andet. Men jeg tror ikke desto mindre, at det maa erkendes, at det Resultat af disse mange Aars Forhandlinger, der foreløbig foreligger i disse Forslag, vidner om en Bestræbelse for at bøde, saa vidt det er muligt, paa de Ulemper, der ikke helt kunne afværges. Jeg tror tillige, at det er ønskeligt, at vi omsider naa til en Afslutning af disse lange og trættende Forhandlinger om en Omlægning af vore Skatter. Jeg tror, det er ønskeligt for vort offentlige Liv at faa en Afslutning paa Striden derom. En Strid om Skatte-spørgsmaalet vender sig aldrig til de mest ideelle Følelser i Menneskehjertet, og hvor berettigede end Kravene om en Omlægning kunne være, er det lidet heldigt, at det offentlige Liv gennem et alt for langt Aaremaal ensidigt beskæftiger sig med dette Emne. Derfor er det i alles Interesse, og jeg mener, at alle med redebon Villie bør arbejde paa nu at naa en Afslutning paa Forhandlingen om denne Reform, som i ikke mindre end 5 Aar har indtaget en saa fremragende Plads i vor offentlige Liv, og som jeg gerne vilde haabe, at det maatte lykkes nu at se en endelig Løsning paa.

Formanden: Jeg minder om, at Forhandlingerne særlig vedrørende Ejendomsskylden maa opsættes, til vi komme til Forhandlingen om Lovforslaget derom.

P. G. C. Jensen: Til de historiske Bemærkninger, som den højtærede Minister gjorde angaaende disse Lovforslag, har jeg kun ganske faa Bemærkninger at føje.

Jeg vil dog tillade mig at bringe i Erindring, at da dette Ting i Fjor fremsatte Forslaget om en Ejendomsskyld, skete det i udtrykkelig og nøje Forbindelse med det af det daværende Ministerium fremsatte Forslag om Indførelsen af en Indkomstkildebeskatning, at Formue- og Ind-

komstskatten ikke skulde lignedes efter de Principper, der hidtil havde været under Behandling her paa Rigsdagen, men at man, om jeg saa maa sige, i Stedet for en direkte Beskatning af Personerne skulde gaa til en Beskatning af Kilderne, naturligvis i visse Tilfælde af Personerne. Denne Beskatningsform er i det hele væsentlig forskellig i sin Udøvelse fra den anden Beskatningsform. Dette Baand, som saaledes var knyttet af Landstinget i forrige Samling, er brat sønderrevet af det høje Ministerium. Der findes intet Spor af denne Forbindelse, Indkomstkildebeskatningen er strøgen, og vi staa nu ved at behandle det Forslag om Ejendomsskylden i Hovedtrækkene, som i Fjor var udarbejdet af Landstinget med den forrige Regerings Bistand, og det Forslag om Indkomstskat, som nu i en lang Aarrække har været behandlet og vedtaget i Folketinget med visse Forandringer. Jeg beklager meget den Modstand, der fra forskellig Side er gjort mod Indkomstkildebeskatningen; thi jeg tror, at den for en meget stor Del beror paa Misforstaaelse af denne Skats sande Væsen. Jeg tror, at man ikke fuldt har haft Øje for, at der ikke er nogen Maade, hvorpaa man i højere Grad retfærdig kan ramme det, som man dog fremfor alt søger at ramme ved Indkomst- og Formueskatten, nemlig Kapitalen og Kapitalisterne. Der gives sikkert ingen Metode, hvorved dette kan lade sig gøre i den Grad som ved Indkomstkildebeskatningen. Men dette Forslag foreligger, som sagt, ikke fra den højtærede Finansminister, og hvorledes det vil udvikle sig, om det paa ny kan komme frem, skal jeg ikke her opholde mig ved. Men jeg vil dog sige, at dersom det ikke skulde lykkes at trænge igennem med den Betragtning, at en Indkomstkildebeskatning i sig selv er den solideste, retfærdigste og mest fyldestgørende Form for en Beskatning efter Indkomst og Formue, er dermed ikke givet, at man i alle Hovedpunkter maa gaa den Vej, som den højtærede Finansminister har foreslaaet overensstemmende med de forrige Regeringer, undtagen den sidste, nemlig at man skal tage Indkomst- og Formueskatten netop saaledes eller i Hovedtrækkene saaledes som her foreslaaet. Jeg skal nemlig tillade mig at bringe i Erindring, at der fra dette Tings Side i 1899 blev vedtaget et Forslag, der gik ud paa en Indkomstskat med Tillæg af Skat paa Kapitalindkomster. Dette Forslag tror jeg i flere Henseender